

Ocakbaşında Anam

— kadir-karaman · 03 Ocak 2025

Ocakbaşında aş pişiren anam,
Gurbetçi babama ağıtlar dizer.
Üç aylık bebeği düşüren anam,
Acıyı canından sabırla süzer.

Mutsuzluk kalbine elemeler saplar,
Bayırdan alıçla kuşburnu toplar,
Acıya, içini sabırla kaplar,
Gönlünün peşinde divane gezer.

Koşar öküzleri dişsiz düvene,
Sürer sap, samanı savur yeke,
Evine hizmetkâr, işine çile
Doğradıkça hayat, canından bezer.

Ahırla samanlık ocakbaşında,
Kül, is, tuz, biber yağ, bulgur aşında,
Mutluluk hayali bulut başında,
Hasretini her gün havanda ezer.

Üç tane bebesi gezer peşinde,
Yardımcı olan yok hiçbir işinde,
Göremez baharı bile düşünde,
Hata kevgir, ömrü kalbura benzer.

Acıyla, çileyle kavurur hayat,
Görünmez yabayla savurur hayat,
Fırsat bulduğunda devirir hayat,
Ezme dedikçe de ezer ha ezer.

ASGARİ Ufkunu hicranı sarmış,
Sabredene vuslat ödülü varmış,
Şu gurbet ne kadar uzak diyarmış,
Gidip gelmeyene isyanlar bezer.